

از کنفرانس لندن تا بروکسل

افغانستان در سال ۲۰۱۴ م در وضعیتی مشکلی قرار داشت که از یک سو در حال برگزاری انتخابات بود از سوی دیگر به خاطر پروسه برون شدن نیروهای خارجی و کاهش کمک های خارجی در یک حالت بسیار بحرانی قرار داشت.

در آن زمان برای چگونگی مدیریت کمک ها در افغانستان، یک نشست بین المللی در لندن برگزار شد که تمام همکاران بین المللی دولت افغانستان به شمول سازمانهای کمک کننده در افغانستان در آن اشتراک نمودند در آن مقطع زمانی امید جامعه جهانی و دیدگاه شان این بود که افغانستان که با کاهش کمک های جهانی مواجه بوده و حضور نیرو های بین المللی با کاهش قابل ملاحظه ای روبرو خواهد بود.

باره افغانستان به دولتمردان و امیدواری را بوجود آورد که کمک های بین المللی به این

بسوی این کنفرانس و توجه شرکای های بین المللی نیازمند یک مدیریت درست دولت وحدت ملی به رهبری غنی به دوش داشت که ناگوار گذشته را به شکل حدود هفتاد کشور به شمول

است دارای چه دورنمای برگزاری نشست لندن در مردم افغانستان این افغانستان تنها نبوده و کشور تداوم می یابد.

در این وضعیت رفتن مدیریت درست آن، جلب برای ادامه کمک های شان بود که این مسئولیت تازه را جلالتماب محمد اشرف خوشبختانه توانست شرایط درست مدیریت کرده و در

سازمان های بین الملل را قناعت بدهد که کمک های شان را به افغانستان تداوم بخشند.

نمایندگان هفتاد کشور و سازمان بین المللی در لندن گرد هم آمده اند تا در مورد آینده افغانستان پس از خروج نیروهای نظامی خارجی از این کشور، بحث و گفت و گو کنند. محمد اشرف غنی، رئیس جمهوری و عبدالله عبدالله، رئیس اجرایی حکومت افغانستان به همراه یک هیات بلند پایه دولتی در این نشست شرکت کردند.

نشست لندن در آستانه بیان عملیات رزمی نیرو های ائتلاف بین المللی به رهبری آمریکا و ناتو در افغانستان برگزار شد که در آن بار دیگر کشورها و نهاد های کمک کننده تعهد مجدد نمودند که همکاری و کمک شان را به افغانستان ادامه دهند.

نشست لندن به میزبانی دولت های افغانستان و بریتانیا برگزار شد که این نشست از یک سو فرصت تازه و افق جدید را برای دولت نوپای وحدت ملی ترسیم مینماید و از سوی دیگر به جامعه جهانی این فرصت را مهیا میساخت که بر تعهدات دراز مدت شان با دولت و مردم افغانستان و پشتیبانی از یک افغانستان با ثبات و متکی به خود تاکید کنند.

دستاوردهای کنفرانس لندن و بروکسل برای افغانستان

اگر از یک منظر استراتژیک به این کنفرانس بنگریم، نشست فوق برای افغانستان دستاورد های زیادی داشت از یک سو به دولت وحدت ملی و مردم افغانستان یک امیدواری جدید را مبنی بر تداوم کمک ها و حمایت جامعه جهانی از افغانستان بوجود آورد و از سوی دیگر محمد اشرف غنی رئیس جمهوری دولت وحدت ملی از جامعه بین المللی خواست که افغانستان را فراموش نکنند زیرا موجودیت یک افغانستان با ثبات و امن به نفع جامعه بین المللی می باشد.

گفتنی است که جان کری، وزیر امور خارجه آمریکا، دیوید کامرون، نخست وزیر بریتانیا، نواز شریف نخست وزیر کشور پاکستان، ضمیر کابلوف، نماینده ویژه روسیه در امور افغانستان و بسیاری دیگر از مقامات ارشد کشورهای جهان در این گردهمایی شرکت کردند. از ایران ابراهیم رحیم پور، معاون وزیر امور خارجه، شرکت کرد.

کشورها و سازمان های شرکت کننده کنفرانس لندن برای باز تعریف رابطه افغانستان و جامعه جهانی، تعهدات خود نسبت به این کشور را تجدید کردند.

برخی از کشورها، مانند ایالات متحده آمریکا اعلام کردند که سعی می کنند سطح کمک و همکاری شان با دولت جدید افغانستان، از سال ۲۰۱۵ به بعد هم، به سطح فعلی خود ادامه یابد، و بعضی دیگر از کشورها مانند چین و قزاقستان، تعهد های جدیدی برای کمک ارائه کردند. گفته می شد کشورها و نهادهای اشتراک کننده، قرار بود در این نشست بر تعهد خود برای همکاری با افغانستان پس از خروج این نیروها تاکید کنند. رهبران حکومت وحدت ملی به جامعه جهانی وعده نمودند که پالیسی های موثر را روی دست خواهند گرفت. در این راستا وزارت مالیه افغانستان به رهبری محترم اکلیل حکیمی پالیسی های موثر را روی دست گرفت تا افغانستان بتواند از منظر اقتصادی و مالی به خود کفایی رسیده و آرام آرام میزان وابستگی های خود را به کمک های خارجی کاهش دهد. طوریکه شاهد هستیم این سیاست ها به بار نشست و وزارت مالیه افغانستان در طی بیش از یک دهه اخیر برای اولین بار توانست که عواید را به بیش از هدف تعیین شده توسط صندوق بین المللی پول جمع آوری کند و کمک تشویقی ۱۱۹ میلیون دالر این سازمان را بدست بیاورد. این مساله نشانگر آنست که افغانستان در مسیر درست قرار داشته و در حال پیمودن مسیر های رسیدن به خود کفایی اقتصادی و ثبات مالی می باشد. این پالیسی ها موثر حکومت وحدت ملی باعث شد که جامعه جهانی را وادار به کمک نمایند جامعه جهانی بر اساس تعهداتی که در وارسا داده بود بر اساس آن، قرار بر آن شد که یک میلیارد دالر از سوی اعضای سازمان ناتو و سه و نیم میلیارد دالر دیگر از سوی ایالات متحده آمریکا در هر سال تا ۲۰۲۰ به منظور حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان کمک شود.

حکومت وحدت ملی وعده های که به جامعه جهانی در وارسا داده بود در کنفرانس بروکسل با دوست آورد شرکت نمود.

کنفرانس بروکسل با شرکت نماینده گان حدود ۷۰ کشور و ۳۰ سازمان و نهاد بین المللی به منظور کمک به افغانستان در چهار سال آینده، برگزار شده بود.

در این کنفرانس سران حکومت وحدت ملی چند سند مهم به شمول استراتژی ملی خود کفایی، توسعه ملی زیربناها، توانمند سازی زنان افغانستان، توسعه شهری و میثاق شهروندی و سند پاسخ دهی متقابل افغانستان و جامعه جهانی را نیز پیشکش کردند. حامیان مالی افغانستان تعهد نمودند که برای چهار سال آینده، ۱۵۰۲ میلیارد دالر به این کشور بپردازند.

دقیقا دو سال قبل حمایت دنیا برای افغانستان به خصوص حمایت از نیروهای امنیتی محدود بود. برای رابطه با آمریکا نیز هیچ چشم انداز روشنی وجود نداشت. اکنون با گذشت دوسال، افغانستان در محور اصلی کشورهای اروپایی و آمریکا قرار دارد. این همه نشان از جدیت و تلاش رهبری حکومت وحدت ملی در این حلقه از سیاست خارجی می باشد.